RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 219.961 van 26 juni 2012
in de zaak A. 204.093/X-15.038.

In zake : Michel KALIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Martin Denys
kantoor houdend te 1560 HOEILAART
de Quirinilaan 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de gemeente TERVUREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. Manu RENARD
2. de n.v. ALL PROJECTS & DEVELOPMENTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Durkadin Yilmaz
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de gemeenteraadsbeslissing van de gemeente Tervuren van 1 april 2001 met betrekking tot de zaak van de wegenis".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martin Denys, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan Bouckaert, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 20 april 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vragen Manu RENARD en de n.v. ALL PROJECTS & DEVELOPMENTS om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De verzoeker woont aan de Achterstraat 38 te Tervuren, op een perceel kadastraal bekend sectie C, nr. 86/n, dat achteraan uitgeeft op een aantal onbebouwde percelen.

5. Op 15 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) wordt onder meer namens de tweede tussenkomende partij een aanvraag ingediend tot het bekomen van een verkavelingsvergunning.

De aanvraag heeft betrekking op percelen gelegen tussen de Achterstraat, de Tervuursesteenweg en de Beeldekensgatstraat en strekt tot het aanleggen van een nieuwe wegenis, het slopen van de woningen Achterstraat 34 en Beeldekensgatstraat 11 met hun aanhorigheden, het creëren van 49 kavels voor eengezinswoningen en een kavel voor het plaatsen van een hoogspanningscabine.

De betrokken percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven gelegen in woongebied met landelijk karakter. Ze zijn niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

6. Betreffende de aanvraag wordt een openbaar onderzoek gehouden van 21 september 2009 tot en met 20 oktober 2009.

Er worden zeven bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoeker.

7. Op 12 april 2010 bespreekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren de ingediende bezwaren. Tevens wordt beslist de aanvrager te verzoeken om aangepaste plannen in te dienen, met aanduiding van de technische werken die in de studie van Infrabo werden voorgesteld en om de stedenbouwkundige voorschriften te herformuleren op de wijze zoals gevraagd door de gemeentelijke administratie.

8. Na aanpassing van de plannen wordt een nieuw openbaar onderzoek georganiseerd van 8 juni 2010 tot en met 7 juli 2010.

Er worden elf bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoeker.

9. Nadat een bijkomend verslag werd opgesteld door een studiebureau, wordt de aanvraag aan een derde openbaar onderzoek onderworpen van 4 november 2010 tot en met 3 december 2010. Er worden twaalf bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoeker.

10. Op 30 maart 2011 neemt de gemeenteraad van de gemeente Tervuren een besluit omtrent de wegenis van de verkaveling.

11. Tijdens de vergadering van 11 april 2011 brengt het college van burgemeester en schepenen een voorwaardelijk gunstig advies uit.

12. Op 8 juni 2011 adviseert de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de aanvraag ongunstig.

13. Gelet op het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen de gevraagde verkavelingsvergunning op 25 juli 2011.

14. Tegen het voormelde weigeringsbesluit wordt beroep ingesteld bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

15. Bij besluit van 8 december 2011 willigt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het beroep in en wordt de gevraagde verkavelingsvergunning verleend onder voorwaarden.

Tegen het voormelde besluit stelt de verzoeker beroep in bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, waar de zaak nog hangende is.

V. Nadere omschrijving van het voorwerp van de vordering

16. De verwerende partij werpt op dat de verzoeker een niet bestaande rechtshandeling aanvecht, vermits er geen beslissing over de zaak van de wegen bestaat die dateert van 1 april 2001. De verwijzing in het beschikkend gedeelte van het besluit van 8 december 2011 van de deputatie van de

provincieraad van Vlaams-Brabant naar een besluit van de gemeenteraad van 1 april 2001 betreft overduidelijk een materiële vergissing, waarbij verwezen wordt naar de datum van het uittreksel in plaats van de datum van de beslissing, en het jaartal bovendien verkeerd wordt weergegeven: 2001 in plaats van 2011. De verzoeker had volgens de verwerende partij echter moeten weten dat de beslissing van de zaak van de wegen dateerde van 30 maart 2011 en had op basis van "een loyale proceshouding" eventuele onduidelijkheden op dit vlak moeten uitklaren. De verwerende partij meent dat "(h)et (…) overduidelijk een bewuste keuze van de verzoekende partij (was) om enkel een beslissing van 1 april 2001 aan te vechten". Het beroep is volgens de verwerende partij dan ook onontvankelijk.

17. Met de verwerende partij dient vastgesteld te worden dat er geen gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen bestaat die dateert van 1 april 2001. Uit de volledige lezing van het verzoekschrift, samen met het besluit van 8 december 2011 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, waarin in het beschikkend gedeelte verkeerdelijk verwezen wordt naar een beslissing van 1 april 2001, kan prima facie worden opgemaakt dat de vordering van de verzoeker is gericht tegen het besluit van 30 maart 2011 van de gemeenteraad van de gemeente Tervuren over de zaak van de wegen. De vermelding van een beslissing van 1 april 2001 betreft blijkbaar een louter materiële vergissing.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

18. De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de tijdigheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VII. Onderzoek van de vordering

19. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

20. De verzoeker doet gelden dat de uitvoering van de bestreden beslissing "voor een onomkeerbare toestand (zal) zorgen (wegen zullen worden aangelegd, bufferbakken en de installaties/grindkoffers ter opvang van de waterproblematiek zullen worden geïnstalleerd etc)". Hij wijst er op dat zijn eigendom over de gehele lengte aan de verkaveling grenst zodat bezwaarlijk kan worden betwijfeld dat de uitvoering van de bestreden beslissing hem ernstige nadelen zal berokkenen. Hij zet uiteen dat het gebied waarop de wegenis zal worden aangelegd, deel uitmaakt van een gebied dat volgens de biologische waarderingskaarten werd ingekleurd als biologisch waardevol gebied. De uitvoering van de bestreden beslissing zal dit gebied totaal vervormen, zodat de verzoeker "een prachtig vergezicht op een biologisch waardevol graslandschap" zal worden ontnomen. "Nog belangrijker" is volgens de verzoeker "dat het nadeel van de uitvoering van de bestreden beslissing in die mate moeilijk te herstellen zal zijn nu eens de weg is aangelegd, het biologisch waardevol gebied definitief en onherroepelijk beschadigd zal zijn". Voorts stelt de verzoeker dat zijn "huidige leefsituatie (…) in hoogst negatieve zin (zal veranderen)". In dit opzicht voert de verzoeker onder meer aan dat "de huidige leefkwaliteit (…) voortvloeiend uit het ongestoord tuingebruik (…) volkomen (dreigt) teloor te gaan", waarbij hij preciseert dat zijn tuin "grenst aan één van de prachtigste stukken ongerepte en biologisch waardevolle natuur van de (wijde) omgeving". Bovendien zal de

eigendom van de verzoeker "over de gehele lengte (…) getroffen worden door de geluids- en uitstootpollutie van het doorgaand (sluip)verkeer". Ten slotte wijst de verzoeker op de "problematische waterhuishouding" waarmee hij als direct aanpalende buur geconfronteerd zal worden. Hij voert aan dat de verharding die de aanleg van de wegen met zich zal meebrengen, dient te worden opgevangen door maatregelen die wateroverlast van de onmiddellijke omgeving zullen tegengaan. In die zin stelt hij dat "(i)n de mate dat de bestreden beslissing geen duidelijkheid biedt op het vlak van de oprichting van een watering, noch op het vlak van de overdracht van het eigendomsrecht van de pompinstallatie cq buffer- en grindbakken, (…) de uitvoering van de bestreden beslissing (dient) te worden geschorst" en dat "(d)e aanleg van de wegenis (…) geenszins gescheiden (kan) worden van de oprichting en het beheer van de pompinstallatie cq bufferbakken en grindkoffers".

21. De verwerende partij werpt op dat, "(d)aargelaten de vraag of dit nadeel niet eerder voortvloeit uit de verkavelingsvergunning", het terrein bestemd is als landelijk woongebied, en bijgevolg in aanmerking komt voor bebouwing. Elk eventueel nadeel dat enkel voortvloeit uit de bebouwing op zich, komt volgens de verwerende partij dan ook neer op een nadeel dat eigen is aan de gewestplanbestemming. Wat betreft het aangevoerde verlies aan uitzicht, repliceert de verwerende partij dat de verzoeker aan de achterzijde van zijn perceel geen zicht heeft op een biologisch waardevol gebied, maar wel op de dichte begroeiing op zijn eigen terrein. Voorts stelt de verwerende partij dat de verzoeker louter beweert dat de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot "geluidsuitstootpollutie", zonder dit aannemelijk te maken of verder te concretiseren. Voor wat betreft de aangevoerde wateroverlast merkt de verwerende partij op dat deze problematiek uitvoerig werd behandeld in de bestreden beslissing, en dat de verzoeker geen enkel punt van kritiek uit op de concrete oplossingen die werden aangereikt. De verwerende partij besluit dat de uiteenzetting van de verzoeker te vaag is om in aanmerking te worden genomen.

22. De tussenkomende partij sluit zich aan bij de argumentatie van de verwerende partij.

Beoordeling

23. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift "een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen".

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

24. De verzoeker voert in essentie aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot het verlies van “een prachtig vergezicht op een biologisch waardevol graslandschap”, tot een verandering van zijn “huidige leefsituatie (…) in hoogst negatieve zin” en tot een “problematische waterhuishouding”.

25. Bij het verzoekschrift worden geen concrete en verifieerbare stukken gevoegd die toelaten de ernst van de aangevoerde nadelen aan te tonen.

Wat het beweerde verlies van “een prachtig vergezicht op een biologisch waardevol graslandschap” betreft, blijft de verzoeker in gebreke het beweerde nadeel concreet te staven, terwijl de verwerende partij in haar nota een luchtfoto heeft opgenomen, die aantoont dat het zicht van de verzoeker versperd wordt door bomen. Dit blijkt eveneens uit de kaarten die de verzoeker zelf bijbrengt als stuk 9.

De aangevoerde elementen dat de uitvoering van de bestreden beslissing “het biologisch waardevol gebied totaal (zal) vervormen” en dat het biologisch waardevol gebied “definitief en onherroepelijk beschadigd zal zijn” kunnen niet aangenomen worden als een persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoeker.

In de mate dat de verzoeker aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zijn “huidige leefsituatie (…) in hoogst negatieve zin (zal veranderen)”, nu zijn eigendom “over de gehele lengte zal getroffen worden door de geluids- en uitstootpollutie van het doorgaand (sluip)verkeer”, dient wederom vastgesteld te worden dat de verzoeker nalaat concrete gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de gemeenteraad van oordeel is dat de nog niet bestaande verbinding tussen de Achterstraat en de Beeldekensgatstraat en verder de Hertswegenstraat geen aanleiding zal geven tot significant sluipverkeer, omdat de sluipweg minder snel is dan de route via de Tervuursesteenweg. Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat Vectris raamt dat 1/3 van het bijkomend verkeer via de Achterstraat

en 2/3 via de Beeldekensgatstraat zal vertrekken, wat volgens het BIVV tijdens de spitsuren aanleiding zal geven tot 12 extra verplaatsingen in de Achterstraat.

Gelet op het ontbreken van enige concrete gegevens aangaande de thans bestaande verkeersdruk in de Achterstraat, maakt de verzoeker niet concreet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een dermate toename van de verkeersdruk en geluids- en uitstootpollutie, dat dit als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd.

Ten slotte meent de verzoeker dat hij geconfronteerd zal worden met de "problematische waterhuishouding". Ook op dit punt worden geen concrete gegevens aangereikt, terwijl uit de bestreden beslissing blijkt dat uitvoerig is ingegaan op de waterproblematiek en dat het veiligheidsniveau dat geboden afdoende wordt geacht. Overigens valt niet in te zien -en de verzoeker verduidelijkt ook niet- in welke zin de verzoeker persoonlijk geconfronteerd zal worden met de aangevoerde waterproblematiek, nu uit de gegevens van de zaak blijkt dat het terrein waarop de bestreden beslissing betrekking heeft een deel van een komvormig valleitje omvat en de woning van de verzoeker hoger is gelegen dan de geplande verkaveling.

26. Uit het voorgaande blijkt dat de uiteenzetting van de verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

27. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Manu Renard en de n.v. All Projects & Developments tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig juni 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Pierre Lefranc**